

УДК 343.56(477)

ЛЕГАЛІЗАЦІЯ ГРАЛЬНОГО БІЗНЕСУ НА ТЕРЕНАХ УКРАЇНИ

Овчаренко А.Є.

Національний юридичний університет імені Ярослава Мудрого

Стаття присвячена дослідженню грального бізнесу в Україні та зарубіжних країн. Здійснено аналіз робіт наукових діячів, як вітчизняних так і зарубіжних щодо позитивних і негативних наслідків такої діяльності. У результаті визнано необхідність легалізації такого бізнесу в Україні, як можливості поповнення державного бюджету України, розширенню туристичного бізнесу, збільшенню робочих місць для населення тощо.

Ключові слова: Легалізація, гральний бізнес, поповнення бюджету, робочі місця, декриміналізація.

Постановка проблеми. Заборона грального бізнесу Верховною Радою України (далі – ВРУ) у 2009 р. Законом України (далі – ЗУ) «Про заборону грального бізнесу в Україні» не призвела до його припинення, а тільки криміналізувало його. Заборона грального бізнесу створила сприятливе середовище для корупції, розвитку тіншового ринку, спричинила вивід з вітчизняної економіки мільярдів гривень.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Деякі вчені, вивчаючи питання криміналізації грального бізнесу в Україні, підтримують ЗУ «Про заборону грального бізнесу в Україні» О. Гладун, І.І. Кучерявий, С.В. Рябчук, Р.О. Пиняга, Д.О. Гетьманцева, В.М. Дорогих, посилаючись на аморальність цього явища та розширення тіншового сектора економіки. Такі вчені, як: А.В. Стаценко, Ю.М. Погтавич, А.В. Скрипник, М.О. Леськов, Н.П. Капітаненко, М.В. Матвійчук та ін. вважають, що легалізація грального бізнесу, навпаки поповнить, державний бюджет України та сприятиме створенню робочих місць для населення. Багато зарубіжних наукових діячів, які присвячують свої праці темі легалізації грального бізнесу: L Nelson Rose, Anabela Voi You, Xi Liu, Janne Nikkinen [1; 2] та ін., наголошують, що таке явище для багатьох країн неминуче, залишається лише питання часу, вважають що гральний бізнес приносить значну суму в дохід держави, але звертають також увагу на те, що така діяльність повинна бути посилена на законодавчому рівні з відповідною низкою заборон і дозволів.

Мета статті. Головною метою цієї роботи є з'ясування доцільності легалізації грального бізнесу на теренах України у сучасний період та формулювання науково обгрунтованих пропозицій з удосконалення чинного законодавства України.

Викладення основного матеріалу. Перші згадки про азартні ігри з'явилися ще за 3500 років до н. е., їхня історія починається з гральних костей, які були знайдені при розкопках у Греції та Єгипті. Перші гральні заклади існували ще за часів Стародавнього Риму. В Середньовіччі азартні ігри розповсюджуються по всій Європі, стаючи невід'ємною частиною світського життя замочних панів.

Не кожна держава має природні скарби, які можуть забезпечити її процвітання на довгі роки. Можна ставитися по-різному до того, що одні країни заробляють на транзиті через свою територію (Єгипет, Панама), інші – на продажу своєї

робочої сили (Філіппіни, Пакистан, Бангладеш). Та чи можна критикувати ті країни, які дозволеними способами намагаються підняти рівень життя своїх громадян. Навіть ті країни, які багаті на природні ресурси та мають інші способи забезпечення поповнення своєї казни також обирають дозволенний механізм регулювання та організацію грального бізнесу.

Сьогодні діяльність з організації та проведення азартних ігор офіційно дозволена в усіх країнах Європи, окрім Сан-Маріно і Ліхтенштейну, практично в усій Північній та Південній Америці (крім Куби), в багатьох країнах Азії та Африки, Центральній Америці, Австралії та Океанії. Більше того, в ЄС готуються до прийняття єдиного закону для всіх учасників європейської спільноти, після чого розмови про можливе закриття галузі в країнах, що входять до ЄС, припиняться на довгі роки [3, с. 11–13].

Суспільна небезпечність діяння оцінюється на законодавчому рівні, як його криміналізація. Так в 2009 році ВРУ пролобіювала ЗУ «Про заборону грального бізнесу в Україні». В пояснювальній записці ВРУ визначила метою прийняття зазначеного закону захист прав і свобод громадян, моральності та здоров'я населення, використання власності в інтересах людини і суспільства, спрямованих на створення механізму реалізації заборони грального бізнесу в Україні, як анти-суспільного та аморального явища при повній повазі до прав та свобод людини і громадянина. Відповідно до ст. 1 ЗУ «Про заборону грального бізнесу в Україні» гральний бізнес – діяльність, пов'язана з організацією, проведенням та наданням можливості до азартних ігор у казино, на гральних автоматах, комп'ютерних симуляторах, у букмекерських конторах, в інтерактивних закладах, в електронному (віртуальному) казино незалежно від місця розташування сервера [4]. Але це не призвело до припинення грального бізнесу, а тільки криміналізувало його. Заборона грального бізнесу створила сприятливе середовище для корупції, розвитку тіншового ринку, спричинила вивід з вітчизняної економіки мільярдів гривень.

Питання державного регулювання азартних ігор у різних країнах вирішують по-різному. У деяких із них регулювання здійснюється певним міністерством, часто міністерством фінансів, як, наприклад, в Австрії та Республіки Польщі. В інших країнах ці функції виконує спеціально створений орган. Такий підхід діє, скажімо, в Італії (Agenzia delle Dogane), Греції (Hellenic

Gambling Commission), Нідерландах (Netherlands Gaming Authority) і Норвегії (The Norwegian Gaming & Foundation Authority). Було запропоновано створення спеціального органу (Національна служба у сфері азартних ігор), який здійснює загальне регулювання та ліцензування в цій галузі. До створення такого органу ці функції здійснює Міністерство фінансів, а повноваження у сфері контролю за організацією азартних ігор передано Державній фіскальній службі України [5, с. 2].

За останні кілька років у ВРУ було зареєстровано декілька законопроектів, спрямованих на легалізацію грального бізнесу. Однак, питання залишається не вирішеним. Незважаючи на заборону, в Україні діють підпільні казино та інші гральні заклади. Пов'язують це з відсутністю правового регулювання. Однак ця раптова й безлтернативна заборона грального бізнесу створила сприятливе середовище для корупції, розвитку тіньового ринку, спричинила вивід з вітчизняної економіки мільярдів гривень. Гральний бізнес збільшить надходження у бюджет від оподаткування, що покращить взаємовідносини України із Міжнародним валютним фондом. Фінансисти, котрі підтримують ідею легалізації, стверджують, що поява гральних закладів в елітних готелях великих міст ніяк не відобразиться на житті звичайних громадян, зате принесе значний прибуток у бюджет країни [6, с. 94].

Найбільшою загрозою необґрунтованих змін до КК України стала активізація корупціогенної складової суспільної небезпечності грального бізнесу. Робота цього бізнесу «в тіні», як уже зазначалося, вимагає прикриття з боку правоохоронців, насамперед, працівники Національної поліції України та прокуратури зобов'язані забезпечувати в межах своїх повноважень виконання вимог закону про заборону грального бізнесу в Україні. Адже, які б заходи конспірації не застосовували організатори грального бізнесу, неможливо тривалий час приховувати діяльність гральних закладів від підрозділів органів внутрішніх справ, що здійснюють оперативно-розшукові та профілактичні заходи. Корупційність грального бізнесу набуває системного характеру.

З огляду на викладене, видається, що зменшення чи нейтралізація існуючих загроз грального бізнесу вимагають перегляду закріпленої у КК України оцінки суспільної небезпечності цього діяння. Затребуваність такого рішення обумовлена також наближенням нового етапу державного регулювання грального бізнесу, що ознаменований нещодавно підготовленими Міністерством фінансів України проектами законів «Про діяльність казино в Україні», «Про букмекерську діяльність в Україні», «Про лотереї в Україні». Тому нагальним завданням, яке потребує наукового вирішення, є оновлення системи засобів реагування на правопорушення у цій сфері [7, с. 4–5].

За умов технологічного прогресу та інформаційного розвитку суспільства, в Україні починає розвиватись ще один вид грального бізнесу, це – Інтернет-казино. Як правило, це незаконна форма організації грального бізнесу. У Сполучених штатах Америки прийнято законопроект щодо заборони банкам та операторам платіжних

карток проводити платежі, що поступають до Сполучених штатів, та які пов'язані з азартними іграми в мережі. Вважаємо, що цей аспект не можна залишати поза увагою, бо проблема потребує законодавчого врегулювання. Відповідальність за порушення чинного законодавства в Україні незначна. Навіть при проведенні перевірок органами Державної податкової інспекції штрафи, навіть найбільші, є тим мінімумом для цих фірм, який вони згодні платити, щоб працювати далі по виробленій схемі. За світовим досвідом неповнолітні взагалі не можуть навіть заходити до гральних закладів. Але адміністрація українських гральних салонів на ці положення закону не звертає уваги тому, що це приносить великі гроші. Прибутки таких підприємств більші десятків тисяч гривень галузь є рентабельною навіть у випадку постійної сплати штрафів та безперервних перевірок компетентними органами. Тому буде доцільним посилити нагляд перевіряючих органів за суб'єктами підприємницької діяльності, що займаються бізнесом у сфері гральних закладів та тоталізаторів, підвищити їх відповідальність шляхом прийняття спеціального закону та внесення змін до чинних нормативних актів [8, с. 481].

Крім того, доступ до таких інтернет-казино не обов'язково здійснюється з грального закладу, відтак гравцю не потрібно залишати свою оселю й тому він у комфортних домашніх умовах може спокійно грати в азартні ігри, використовуючи мережу Інтернет. З кримінально-правової та кримінологічної точок зору становлять інтерес інші аспекти діяльності інтернет-казино. По-перше, інтернет-казино – це сайт в Інтернеті або програма, що дають змогу грати в азартні ігри через Інтернет (ігри в інтернет-казино поділяють: а) за типом пропонованих ігор: ігри, що завантажуються, флеш-ігри; б) за типом пристроїв, що підтримуються: ігри зі стаціонарним комп'ютером, ігри з мобільних пристроїв). По-друге, незважаючи на переваги інтернет-казино, більшість з них є «уявними» та створюють лише додаткові привілеї азартним гравцям через такі характеристики: мобільність (гравцям не потрібно будь-куди їхати); доступність (у будь-який час, без свідків і «фейс-контролю»); бонуси (практично кожне «он-лайн»-казино пропонує бонус за поповнення гравцем рахунку виплати та джек-поти (вони вигідніші для гравців через незначні витрати інтернет-казино); асортимент (пропонується набагато ширший перелік ігор, ніж у реальному казино); оперативність (не потрібно «стояти в черзі» за фішками); можливість грати на «віртуальні» гроші; конспіративність (менша небезпека викриття). По-третє, з позиції правового регулювання більшість інтернет-казино розташовані в «офшорних» зонах, чимало з них можуть діяти незаконно, без ліцензій і відповідного програмного забезпечення. У деяких державах гра в інтернет-казино перебуває під суворим контролем, наприклад: у США, де дозволена гра в «он-лайн»-казино, з 2006 р. банкам і компаніям – емітентам заборонено здійснювати перекази коштів, пов'язаних з інтернет – казино, якщо організатори та сайти таких казино перебувають поза юрисдикцією американської влади; у Німеччині з 2007 р. ситуація аналогічна тій, що

існує в США; у Російській Федерації з 2006 р. заборонена діяльність з організації або проведення азартних ігор з використанням інформаційно-телекомунікаційних мереж, зокрема мережі Інтернет, а також засобів зв'язку, зокрема рухомого зв'язку [9, с. 244–245].

Аналіз досвіду правового регулювання сфери азартних ігор у країнах Європейського Союзу, країнах пострадянського простору та ситуації, яка склалася на сьогодні з цього питання в Україні, свідчить про таке.

1. У майже всіх країнах європейського континенту гральний бізнес є легальним та бюджетоутворюючим сектором економіки і відповідна діяльність регулюється на законодавчому рівні.

2. Будь-які мораторії на гральну активність не є ефективним інструментом регулювання такої сфери життя людини як «гра», особливо в умовах доступності таких розваг у мережі Інтернет і в сусідніх країнах.

3. Захистити вразливу частину суспільства від ризиків, пов'язаних з виникненням залежності від азартних ігор, можливо лише через врегулювання цієї сфери життя суспільства і винятково в умовах, коли гральний бізнес працює у правовому полі, відчуває присутність регулятора та конкурентний тиск, що створює реальні стимули дотримуватися вимог закону та принципів соціально відповідальної гри.

4. Тотальна заборона азартних ігор – це шлях до укріплення корупційної складової в діяльності правоохоронних органів та тінізації азартних ігор з подальшим використанням підпільних азартних ігор організованою злочинністю.

5. Заборона азартних ігор негативно впливає на розвиток інших секторів економіки – туризму, іподромної галузі, конярства, професійного спорту, тощо.

6. Заборона азартних ігор у певній державі неодмінно призводить до відтоку фінансів із такої країни до країн, у яких азартні ігри легальні, оскільки гравці задовольняють свою потребу в цих країнах безпосередньо або, найчастіше, через мережу Інтернет.

Ураховуючи це, очевидним є висновок про те, що азартні ігри мають бути повернуті до правового поля України, і такий крок необхідний не лише з точки зору перспективи наповнення державного бюджету України. Він є цілком логічним для держави, яка проголосила курс на побудову демократичного ладу у кращих європейських традиціях, має на меті подолати корупцію та гармонійно розвиватися з урахуванням тенденцій розвитку громадянського суспільства, яке є первинним стосовно неї [10, с. 119–120].

Заради справедливості, варто відмітити, що не всі країни стали на шлях легалізації грального бізнесу. У тому чи іншому вигляді, гральна діяльність заборонена у Китаї (крім Макао і Гонконгу), Афганістані, Пакистані, Саудівській Аравії, Ірані, Бахреїні, Кувейті, Катарі, Омані, Бутані, Брунеї, Азербайджані, Бангладеш, Індонезії, Фіджі, Таїланді, Алжирі, Лівії, Мавританії, Еритреї, Ефіопії, Бурунді, Руанді, Судані, Сомалі та на Кубі. Однак сьогодні на рішення про обмеження азартних ігор впливають вже, швидше, не етнічні та релігійні уподобання (хоча, в країнах ісламського світу саме вони відіграють вирі-

шальну роль), скільки соціальні критерії – класова диференціація, що бере свій початок з часів античності [3, с. 13].

Ще одним позитивним аспектом легалізації грального бізнесу в Україні є те, що така сфера діяльності суб'єктів господарювання, які мають намір провадити господарську діяльність з організації діяльності з проведення азартних ігор та бажанням отримати відповідну ліцензію, надасть значну кількість робочих місць, чим збільшить рівень зайнятості для населення.

Заборона грального бізнесу в 2009 році створила міцне підґрунтя створенню злочинного бізнесу у цій сфері. Доходи від такої діяльності обходять державний бюджет України, чим зміцнюють тіньову економіку. Така заборона вплинула на обмеження конституційних права людей, чим змусила їх або грати в такі ігри на території України порушуючи Закон, або робити це легально але таким чином збагачувати ті країни в яких така діяльність дозволена. До введення заборони на гральні заклади в Україні дана сфера охоплювала приблизно 200 тисяч робітників. Якщо буде прийнято легалізацію грального бізнесу в Україні, то це призведе в перші роки після відновлення такої легалізації до появи близько 300 тисяч робочих місць й 100 мільйонів доларів прибутку від податків щорічно [6, с. 94].

На даний момент діє ст. 203² КК України, ч. 1 – «Зайняття гральним бізнесом», ч. 2 – «Ті самі дії, якщо вони були вчинені особою, раніше судимою за зайняття гральним бізнесом». Основним видом покарання ст. 203² КК України – штраф, який обчислюється відповідно до частини цієї ст., та відповідними кваліфікуючими ознаками. Ч. 1 ст. 203² передбачає санкцію у виді штрафу від десяти тисяч до сорока тисяч неоподаткованих мінімумів доходів громадян, ч. 2 – від сорока тисяч до п'ятидесяти неоподаткованих мінімумів доходів громадян. Відповідно до ч. 4 ст. 12 КК України, санкція ст. 203² відносить цей злочин, за класифікацією до особливо тяжких злочинів.

У вироку № 572/3965/13-к Сарненського районного суду Рівненської області, встановлено: організування злочинною організацією у складі п'яти осіб грального бізнесу для проведення азартних ігор, розмістивши в орендованому приміщенні п'ять ігрових комп'ютерів з встановленими на них спеціальними ігровими програмами з електронним віртуальним казино, за допомогою яких здійснювалась фіксація виграшів та програвшів. Суд визнав винними, цих осіб, за ч. 1 ст. 203² та призначив їм покарання у розмірі по 128 000 (сто двадцять вісімтисяч грн.) штрафу в дохід держави з конфіскацією майна. Відповідно до ч. 4 ст. 53 КК України розстрочити їм виплату штрафу строком на один рік з виплатами штрафу щомісячно (10 700 грн.) [11].

У вироку № 334/7694/13-к Ленінського районного суд м. Запоріжжя, встановлено: особа, маючи прямиий умисел на заняття гральним бізнесом, з метою наживи орендувала приміщення, в якому розташувала 46 гральних автоматів, які працювали в автоматичному режимі, шляхом прийняття ставок та видачі виграшу, підключивши їх до мережі живлення, після чого контролювала працездатність вказаних автоматів, тим самим надала можливість доступу до азартних

ігор на вказаних ігрових автоматах жителям м. Запоріжжя. Суд визнав особу винною за ч. 1, ст. 203² КК України та призначив йому покарання у розмірі 170 000 (сто сімдесят тисяч грн.) штрафу в дохід держави з конфіскацією грального обладнання. Відповідно до ч. 4 ст. 53 КК України розстрочити їй виплату на рік, раз у квартал по 42 500 (сорок дві тисячі п'ятсот грн.) [12].

На практиці може виникнути ситуація, коли особа, засуджена за ст. 203¹ КК України, не може сплатити призначений судом штраф. Альтернативи штрафу санкція ст. 203² не передбачає. У такому випадку застосовується положення ч. 5 ст. 53 КК України – «у разі несплати штрафу, призначеного як основне покарання, суд змінює несплачену суму штрафу покаранням у виді позбавлення волі». У випадку призначення штрафу за вчинення особливо тяжкого злочину, яким є ст. 203², суд призначає від десяти до дванадцяти років позбавлення волі. відповідно до ч. ст. 12 КК України – «Особливо тяжким злочином є злочин, за який передбачене основне покарання у виді штрафу в розмірі понад двадцять п'ять тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян, позбавлення волі на строк понад десять років або довічного позбавлення волі» [13, с. 12]. Суттєвим недоліком застосування такого покарання є те заміна штрафу позбавленням волі суперечить ст. 3 Конституції України, в якій зазначається, що людина, її життя і здоров'я, честь і гідність, недоторканність і безпека визнаються в Україні найвищою соціальною цінністю [14]. Прикладом такої невідповідності є ст. 115 КК України, в якій зазначається, що за умисне вбивство мінімальний строк позбавлення волі становить сім років.

Таким чином за несплату штрафу у особливо тяжких злочинах, мінімальний розмір позбавлення волі становить – десять років, а за умисне вбивство – сім років позбавлення волі.

Висновки. Отже, враховуючи вище зазначене, вважаю доцільним: по-перше, скасувати заборону шляхом відміни ЗУ «Про заборону грального бізнесу в Україні» від 15.05.2009 р. № 1334-VI. По-друге, внести зміни до ст. 203² КК України з метою удосконалення її редакції, а саме: змінити «зайняття гральним бізнесом, карається...» на положення «незаконне зайняття гральним бізнесом, карається...», цим самим протидіяти незаконному гральному бізнесу. По-третє, у зв'язку з невідповідністю ч. 5 ст. 53 КК України і ст. 3 Конституції України, пропоную викласти зазначену ст. у такій редакції: «У разі несплати штрафу в розмірі не більше трьох тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян та відсутності підстав для розстрочки його виплати суд замінює несплачену суму штрафу покаранням у виді громадських робіт із розрахунку одна година громадських робіт за один установлений законодавством неоподатковуваний мінімум доходів громадян або виправними роботами із розрахунку один місяць виправних робіт за двадцять установлених законодавством неоподатковуваних мінімумів доходів громадян, але на строк не більше двох років. У разі несплати штрафу в розмірі понад три тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян, призначеного як основне покарання, та відсутності підстав для розстрочки його виплати суд замінює несплачену суму штрафу покаранням у виді позбавлення волі строком від одного до двох років».

Список літератури:

1. Nelson Rose. The Legalization and Control of Casino Gambling / Rose Nelson Електронний ресурс. Режим доступу: <https://ir.lawnet.fordham.edu/cgi/viewcontent.cgi?article=1145&context=ulj>.
2. Xi Liu. The Legalization of Casino Gambling in Mainland China / Liu Xi. Електронний ресурс. Режим доступу: <https://pdfs.semanticscholar.org/93d9/eda5b71f57fa2964e3c1f7af7d15525a9535.pdf>.
3. Ковтун Є.В. Правове регулювання грального бізнесу в Україні та іноземних держав / Є.В. Ковтун. – К.: ЗАТ «ИГ-Р-ОК», 2008. – 135 с.
4. Про заборону грального бізнесу в Україні: Закон України від 15.05.2009 р. № 38 // Відом. Верхов. Ради України. – 2009. – № 1334-VI. – 536 с. – С. 11–13.
5. Плющ А. Азартний бюджет: як пропонують легалізувати гральний бізнес / А. Плющ. Електронний ресурс. Режим доступу: https://www.sk.ua/sites/default/files/azartniy_byudzheth_alina_plyushch.pdf.
6. Матвійчук В.М. Перспективи легалізації ігрового бізнесу в Україні / В.М. Матвійчук. – О.: «Причорноморська фундація права», 2017. – 108 с. – С. 94–96.
7. Гладун О.З. Суспільна небезпечність зайняттям гральним бізнесом. Електронний режим. Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nzizvru_2014_4_18.
8. Стаценко А.В. Правове регулювання оподаткування грального бізнесу / А.В. Стаценко. Електронний ресурс. Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/FP_index.htm_2008_3_72. – С. 487.
9. Пиняга Р.О. Місце вчинення злочинів, пов'язаних із зайняттям гральним бізнесом / Р.О. Пиняга // Науковий вісник Національної академії внутрішніх справ, № 1, 2013. – 247 с. – С. 244–245.
10. Правове регулювання грального бізнесу: європейський досвід, практика в пострадянських країнах, перспективи України / За заг. ред. І.В. Сергієнко, І.Ю. Фоміна, Р.Б. Хорольського. – Київ: Юридична компанія «Фомін, Сергієнко та партнери», 2015. – 136 с. – С. 119–120.
11. Архів Сарненського районного суду Рівненської області за 2012 р. спр. № 572/3965/13-к.
12. Архів Ленінського районного суду м. Запоріжжя за 2013 р. № 334/7694/13-к.
13. Кримінальний кодекс України від 05 квітня 2001 р. № 2341-III // Відом. Верхов. Ради України. – 2001. Ст. 12.
14. Конституція України: від 28 червня 1996 р. № 254к/96-ВР // Відом. Верхов. Ради України. – 1996. – № 254к/96-ВР. – Ст. 141.

Овчаренко А.Е.

Национальный юридический университет имени Ярослава Мудрого

ЛЕГАЛИЗАЦИЯ ИГРОВОГО БИЗНЕСА НА ТЕРРИТОРИИ УКРАИНЫ

Аннотация

Статья посвящена исследованию игрового бизнеса в Украине и зарубежных стран. Осуществлен анализ работ научных деятелей, как отечественных, так и зарубежных относительно положительных и отрицательных последствий такой деятельности. В результате признана необходимость легализации такого бизнеса в Украине, как возможности пополнения государственного бюджета Украины, расширению туристического бизнеса, увеличению рабочих мест для населения и так далее.

Ключевые слова: легализация, игровой бизнес, пополнение бюджета, рабочие места, декриминализация.

Ovcharenko A.E.

Yroslaw Mudryi National Law University

LEGALIZATION OF GAME BUSINESS IN THE TERRITORY OF UKRAINE

Summary

The article is devoted to the research of gaming business in Ukraine and foreign countries. The analysis of works of scientific figures, both domestic and foreign, concerning positive and negative consequences of such activity is carried out. As a result, the need to legalize such a business in Ukraine as an opportunity to replenish the state budget of Ukraine, expand the tourism business, increase jobs for the population etc.

Keywords: legalization, game business, budget replenishment, workplaces, decriminalization.